

Men jag var i fyllan

Du vill inte öppna ögonen för du vet inte vilken syn som möter dig. Vem är hon? Hur ser hon ut? För helvete, är det ens en hon?!

Du känner en pulserande huvudvärk borra genom tinningen och är säker på att någonting har dött i din mun under natten.

Några smärtsamma minuter senare börjar du gräva i filmen från igår, vad gjorde jag egentligen? Hur kom jag hem? Varför är mina kläder sönder?

Pusselbit efter pusselbit hittar sin plats och minnesbilden blir förkrossande total.

Jävlar, jag gjorde det igen.

Vad man gjort varierar från person till person, men när man träffar personerna man på något sett gjort illa så är alltid ursäkten den samma.

”Förlåt, men jag var i fyllan”

Det är den vanligaste ursäkten i världen. Men är det verkligen en ursäkt?

De flesta är överens att det inte är det, men ändå går den igenom.

Då jag dricker för mycket blir jag otrevlig. Äh, ärligt talat så är Stalin och gänget är söta bullbakande tanter i jämförelse. Det har jag kommit fram till efter gedigen forskning.

Jag vet att det kommer en stund under min fylla då jag måste sluta för att inte såra personer i min närhet. Om jag väljer att fortsätta dricka är det ett beslut som med säkerhet leder till ångestfyllda samtal nästa dag. Ett samtal där det inte är okej för mig att säga, förlåt men jag var i fyllan.

Alla vet hur de är när de dricker: vissa blir glada, andra somnar, några börjar må illa och en del blir aggressiva.

Vissa människor kan helt enkelt inte dricka.

Kan du?

Dina kompisar vet redan svaret.